

8ste zondag door jaar C

Lc. 6, 39-45

Het Evangelie van vandaag is er eentje om bij te glimlachen in die zin: het laat zien dat Jezus zijn leerlingen niet alleen onderrichtte over hoogdravende theologische onderwerpen. In hetgeen we juist hoorden staat geen enkele verwijzing naar de hemelse Vader, de Heilige Geest, de Messias enz. In plaats daarvan noemt Jezus een aantal algemene menselijke waarheden. Als 2 blinden elkaar moeten leiden is de kans groot dat het mis loopt. Mensen zijn heel scherpziend als het gaat om de kleine ondeugden van anderen, maar hun eigen fouten merken ze niet op. Een goed mens zal door de band genomen goede daden stellen, terwijl men van een slecht mens mag verwachten dat zijn daden evenredig zijn met de slechtheid van zijn hart.

Het feit dat Jezus dergelijke niet-theologische of niet-godsdienstige uitspraken doet, werpt wellicht een licht op een probleem waarmee vele mensen vandaag worstelen. Men hoort soms wel eens zeggen dat de Kerk het recht heeft bepaalde voorschriften te geven of beslissingen te nemen als het gaat om interne, religieuze zaken die alleen gelden voor de mensen die lid zijn van de Kerk. Maar als diezelfde Kerk uitspraken doet over algemene zaken of over de maatschappij in haar geheel, dan stuit dat meestal op protest.

Om een voorbeeld te noemen: de Kerk heeft het recht intern echtscheidingen te verbieden. Scheiden voor de Kerk kan niet: dat is een interne regel. Maar als ze gaat beweren dat de steeds toenemende ontsporing van huwelijken een ramp is voor de maatschappij en haar sociaal weefsel, dan gaat ze volgens sommigen haar boekje te buiten en moet ze zwijgen.

Dat Jezus vandaag aandacht besteedt aan niet-theologische algemene waarheden kan ons (en anderen) behoeden voor al te simplistische visies. In de constitutie “Gaudium et Spes” van het Tweede Vaticaans Concilie staat o.a. dat het de taak van de Kerk is “het algemeen welzijn van de wereld te zoeken en te verkrijgen”. Vandaar dat de Kerk zich niet alleen opstelt als behoedster van religieuze waarheden, maar ook van het welzijn in haar geheel. Het Evangelie laat zich dus niet opsluiten in de sacristie, zoals sommigen dat graag zouden zien.

Er is nog een andere gedachte uit het Evangelie te halen. Het Evangelie van vandaag ligt aan de basis van verschillende zegswijzen in onze taal. “Als de ene blinde de andere leidt, vallen ze beiden in een gracht” is zo 'n spreekwoord om te zeggen dat als onbekwamen andere onbekwamen adviseren, het meestal fataal fout loopt. Ook de passage over de splinter en de balk vinden we terug in ons taalgebruik, net als “aan de vruchten kent men de boom” en “waar het hart van vol is loopt de mond van over”.

In die zin vormt het Evangelie van vandaag het zoveelste bewijs van de diepe impact die het christendom heeft gehad op de vorming van de Europese identiteit en cultuur. En daarmee wordt ook duidelijk hoe dwaas en vooringenomen het is als sommige politici en de intellectuele elite daaraan zomaar voorbij gaan. Om het

met een ander spreekwoord te zeggen: ze zagen daarmee de tak af waarop ze zitten. Amen.

Johan Goris, pastoor